

ע"פ 8184/10/18 - מדינת ישראל, רשות המיסים - מע"מ, הלשכה המשפטית מחוז מרכז נגד יואב קליינמן זעירא, ארד יואב שירותים בע"מ

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8184-10-18 מדינת ישראל

הלשכה המשפטית מחוז מרכז נ' קליינמן זעירא ואח'
לפני:

כב' השופט אהרן פרקש, נשיא

כב' השופט עודד שחם

כב' השופט אברהם רובין

המערערת

מדינת ישראל

רשות המיסים - מע"מ

הלשכה המשפטית מחוז מרכז

ע"י ב"כ עו"ד כרמל קדור

נגד

המשיבים

1. יואב קליינמן זעירא

2. ארד יואב שירותים בע"מ

ע"

ע"י ב"כ עו"ד עמית בר טוב ועו"ד שלום ברגמן

פסק דין

לפנינו ערעור על הכרעת דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' גורדון) בת"פ 62089-06-13 מיום 21.8.18. בהכרעת הדין זיכה בית המשפט מחמת הספק את המשיבים מעבירות שיוחסו להם, לפי סעיפים 117(ב)(5), 117(2)(ב)(2) ו-117(3), 117(ב)(6) ו-117(ב)(7) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "**חוק מס ערך מוסף**" או "**החוק**").

על פי כתב האישום, המשיב היה במועדים הרלוונטיים לכתב האישום מנהל פעיל ובעל המניות של החברה, המשיבה. בכתב האישום נטען, כי בין השנים 2009 עד 2012 ניכו המשיבים בדו"חות תקופתיים של המשיבה סכום כולל של כ - 19.5 מיליון ₪, על יסוד 60 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס של קבלני משנה שונים, וזאת מבלי שעשו עמם עסקאות. על פי הנטען בכתב האישום, המשיב רכש מקבלני המשנה את חשבוניות המס בתמורה, וזאת על מנת להגדיל בכזב את התשומות של המשיבה, ולהקטין את המס בדו"חותיה התקופתיים. נטען עוד, כי החשבוניות נרשמו בספרי הנהלת החשבונות של המשיבה, על ידי המשיבים, וכי המשיבים ניכו מס תשומות הגלום בהם בסך של כ - 2.7 מיליון ₪ בדו"חות שהגישו למנהל מס ערך מוסף. הנתונים הנוגעים לפעולות אלה פורטו בנספח לכתב האישום. בכתב האישום נטען על יסוד תשתית זו, כי המשיבים פעלו בהקשר זה במרמה ותחבולה, ובמטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

בית משפט קמא זיכה את המשיבים מחמת הספק. בהכרעת הדין המפורטת והארוכה שכתב, עמד בית המשפט בפירוט

על מארג הראיות העומדות לחובתם של המשיבים, ובמרכזן גרסאותיהם המפלילות של מרבית קבלני המשנה וכן של עובדים של המשיבה. חרף זאת, והגם שלא קיבל את עדותו של המשיב, הגיע בית המשפט למסקנה המזכה, על יסוד עדויות של עובדים של קבלני המשנה, לקוחות של המשיבה, וכן עדויות נוספות, מהן עלה ספק סביר לגבי השאלה האם סופקו בפועל שירותים על ידי קבלני המשנה.

לאחר שנתנו דעתנו לטענות הצדדים על רקע החומר שלפנינו, הגענו למסקנה כי יש לקבל את הערעור באופן חלקי על פי המפורט להלן:

נקודת המוצא לדיון היא, כי הכרעת הדין מבוססת על ניתוח מפורט ומעמיק של הראיות והעדויות שעמדו לפני בית המשפט. ככלל, אין ערכאת ערעור נוטה להתערב בקביעות עובדתיות של הערכאה המבררת המבוססות על בחינה כאמור ועל התרשמות בלתי אמצעית מן העדים. אף כי בהודעת הערעור הועלו טענות פרטניות רבות ביחס לעדויות עליהן השתית בית המשפט את קביעותיו בדבר קיומו של ספק סביר, לא מצאנו כי מדובר באחד מן המקרים החריגים בהם קיימת הצדקה להתערב בקביעות שבעובדה ובמהימנות של בית המשפט. ניכר גם מהכרעת הדין, כי בית המשפט היה ער לקשיים ולסימני שאלה כאלה ואחרים ביחס לעדויות, ודן בהם בפירוט.

בכך לא מסתיים הדיון. מעיון בהכרעת הדין עולה, כי ראיות ההגנה התייחסו למרבית קבלני המשנה הנזכרים בכתב האישום, אך לא לכולם. בכל הנוגע לקבלן המשנה רישק שאדי (להלן: "שאדי"), לא הובאו ראיות העומדות בסתירה לאמרותיו לפיהן לא היו עסקאות אמיתיות בינו לבין המשיבה, וכי הנפיק חשבוניות, אשר נמכרו למשיב. בית משפט קמא ניתח באופן מפורט עדות זו, ועמד על אי התאמות כאלה ואחרות בגרסאותיו של העד. הוא קבע, כי קיימים אלמנטים המחייבים זהירות, אשר יש בהם כדי לגרוע ממשקל העדות אך אינם מאיינים משקל זה. בהקשר זה עמד בית המשפט על כך שהעד שמר על עיקר גרסתו הן בחקירותיו והן בבית המשפט; כי אישר בעדותו שאמר אמת בחקירותיו וכי חשף עצמו לסיכון בדרך זו. בית המשפט עמד על התרשמותו, כי אי התאמות בגרסאותיו של העד נבעו בעיקרן מניסיון שלו למעט באחריותו. בסופם של דברים בית המשפט קבע כי הוא מקבל את גרסתו של שאדי, לפיה לא סופקה עבודה על ידו. בית המשפט נדרש גם לטענות בדבר אופן ניהול חקירתו של העד ברשות המיסים, וקבע כי אין בהן כדי להשפיע על משקל הגרסה. לכל האמור נוסף, כי גרסתו של שאדי נתמכת בעדויות של עובדי המשיבה.

בנסיבות אלה, הספק הסביר עליו עמד בית משפט קמא ביחס לקבלני המשנה האחרים, אינו רלוונטי ביחס לשאדי.

נוסף, כי בהכרעת הדין לא קיבל בית המשפט טענת הגנה שהועלתה בדבר קנוניה של קבלני המשנה כלפי המשיבים. בטיעוני המשיבים לפנינו טענה זו לא חזרה.

נעיר גם, כי לא נעלמה מעינינו טענת המשיבים לפיה עולה מעדויות עדי ההגנה כי היו קבלני משנה נוספים. ברם, משהדברים אינם מתייחסים באופן ברור לשאדי, אין בהם כדי לעורר ספק סביר בכל הנוגע למארג הראייתי הקיים לגביו. בנסיבות אלה, לא היה מקום לזכות את המשיבים בכל הנוגע לחלק של כתב האישום המתייחס לשאדי. בעניין זה הוצגה תשתית ראייתית מספקת, ולא קיים ספק סביר.

התוצאה של כל האמור היא, כי יש לקבל את הערעור לעניין זה, ולהרשיע את המשיבים בעבירות שיוחסו להם בכתב

האישום, בכל הנוגע לחשבוניות ולרישומים הכוזבים, הנוגעים לשאדי.

התיק יוחזר לבית משפט השלום על מנת שישמע ראיות וטענות לעונש ובהמשך לכך יגזור את עונשם של המשיבים, על יסוד ההרשעה האמורה.

המזכירות תשלח העתקים לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, ב' סיוון תשע"ט, 05 יוני 2019, בהעדר הצדדים.

אברהם רובין, שופט

עודד שחם, שופט

אהרן פרקש, נשיא

אב"ד